

Arrest

nr. 342 032 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. BAELDE en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 2 juli 2024.

1.2. Op 7 januari 2025 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren daarbij aanwezig.

1.3. Op 31 januari 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van de tweede wijk in de stad Jalalabad, gelegen in de provincie Nangarhar. U ging tot de vijfde graad naar de lagere school en volgde gedurende één à twee jaar koranles in de moskee. Samen met uw ouders, uw vier broers en vier zussen woonde u in uw ouderlijk huis.

Uw vader werkte tijdens het vorige regime als privéchauffeur voor H. M.. Na een tijdje sloot die laatste zich echter aan bij Daesh, waarna uw vader besloot te stoppen met zijn werk voor hem. Uw vader was enkele maanden werkloos tot de broer van H. M., Z. A. M., uw vader vroeg om diens chauffeur te worden. Z. A. M. was op dat moment hoofd van de provincieraad in Nangarhar.

Circa één jaar voor de machtsovername pleegden de taliban een bomaanslag in het district Dara-i-Nur met als doelwit Z. A. M.. Als gevolg hiervan raakte Z. A. M. ernstig gewond en kwamen zijn zoon, A., en een vriend van uw vader, K., om het leven. Uw vader reed op dat moment in een ander voertuig waardoor hij niet gewond raakte. Vervolgens kwam uw vader een drietal maanden niet naar huis en bleef op zijn werk. Nadien vroegen de taliban aan uw vader om een bom te plaatsen in de auto van Z. A. M., omdat ze hem nog steeds wilden vermoorden. Uw vader weigerde echter om dit te doen en lichtte zijn baas hierover in.

Circa twee maanden voor de machtsovername was uw oom K. onderweg naar huis met uw broer H., nadat hij zijn winkel in Baradad gesloten had. Ze werden echter aangevallen door de taliban, waarbij uw oom levensgevaarlijk gewond raakte en enkele dagen later overleed. De reden voor deze aanval was dat uw vader niet met zijn werk voor Z. A. M. wilde stoppen. Uw broer H. werd na de aanval meegenomen door de taliban en is nog steeds vermist. Nadien belden de taliban uw vader met de boodschap dat ze zijn zoon hadden ontvoerd opdat uw vader hun eisen zou accepteren, doch uw vader weigerde dit. Uw vader kwam even naar huis voor de begrafenis van uw oom en keerde nadien terug naar zijn werk. Toen de machtsovername plaatsvond kwam hij opnieuw naar huis met de boodschap dat jullie moesten vluchten voor de taliban. Uw familie verhuisde daarom naar het huis van uw maternale tante in Dusraka.

U en uw vader vertrokken diezelfde dag van de machtsovername (in augustus 2021) uit Afghanistan. Jullie reisden naar Iran, waar u afwisselend in een hotel verbleef en in Teheran. Eenmaal in Iran vernam u via uw vader dat de taliban na de machtsovername uw huis in Jalalabad in brand hadden gestoken en ingenomen. Jullie hadden in Iran echter geen verblijfsdocumenten, waardoor uw vader u na ruim tweeënhalve jaar wegstuurde. U reisde daarna alleen verder met een smokkelaar via Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk en Duitsland. U kwam tot slot in België aan op 2 juli 2024. U diende diezelfde dag als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban vanwege de vroegere werkzaamheden van uw vader.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van uw taskara, foto's van uw vader met Z. A. M., foto's van uw oom en vader en foto's van diezelfde overleden oom, originele Belgische identiteitskaart van S. M., originele Belgische verblijfstitels van Ibrahim, R. en E. M. en een originele USB-stick met drie video's over uw vaders werk en één mediafragment van RS Pashto over H. M. Z..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpcedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u bij aankomst in België last had van maagpijn en een slecht gebit (zie verklaring DVZ, punt 31; minderjarigenfiche 'kwetsbaarheden'). U legde evenwel geen medische attesten neer die deze gezondheidsproblemen staven. Verder verklaarde u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud

op het CGVS dat u onlangs geopereerd werd aan uw voet wegens een ingegroeide teennagel (CGVS, p. 1). U gaf aan dat u hiervoor pijnstillers neemt, ook voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud CGVS, p. 2). U gevraagd of het ging voor u qua pijn, zei u dat het een beetje pijn deed maar u een pijnstiller nam (CGVS, p. 2). Hierop werd u meegedeeld dat er zeker een mogelijkheid was om pauze te nemen indien het voor u niet zou gaan (CGVS, p. 2). Hoe dan ook blijkt niet dat u door deze problemen niet volwaardig kon deelnemen aan een persoonlijk onderhoud. Het onderhoud op het CGVS is vlot verlopen en u maakte geen melding van moeilijkheden, ook na het onderhoud werden geen opmerkingen gemaakt daaromtrent.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U haalde ten aanzien van het CGVS een vrees voor vervolging aan wegens de vroegere werkzaamheden van uw vader voor H. M. en later voor Z. A. M. (CGVS, p. 9). U verklaarde dat uw vader als privéchauffeur werkte voor H. M. tot die zich op een bepaald ogenblik bij de taliban en later bij Daesh aansloot (CGVS, p. 9). U stelde dat uw vader nadien enkele maanden werkloos was en vervolgens begon te werken voor Z. A. M., het hoofd van de provincieraad in Nangarhar (CGVS, p. 9, 10).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger voor de voormalige overheid werkten te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

U slaagt er evenwel niet in om aannemelijk te maken dat uw vader daadwerkelijk door de taliban werd geïdoleerd. Ter zake verklaarde u dat mensen twijfelden aan het feit dat uw vader met zijn werk voor H. M. gestopt was toen die laatste lid was geworden van Daesh (CGVS, p. 9, 10). Gevraagd wie de mensen waren die dit dachten, antwoordde u dat dit iedereen kon zijn, iemand die hij kende of iemand uit de buurt (CGVS, p. 10). Afgezien van de bewering dat mensen aan uw vaders intenties twijfelden, maakt u echter geen melding van concrete problemen die uw vader met deze mensen zou hebben gehad. U stelde daarentegen dat uw vader enkele maanden later met een nieuwe job begon als chauffeur voor de broer van H. M. (CGVS, p. 9). U verklaarde dat de taliban ongeveer een jaar voor de machtsovername een bomaanslag pleegden waarbij de zoon van Z. A. M. en een vriend van uw vader om het leven kwamen (CGVS, p. 13). Z. A. M., zo stelde u, raakte ernstig gewond en lag drie maanden in een coma (CGVS, p. 13, 14). Uw vader, zo stelde u, liet Z. echter niet in de steek en bleef gedurende drie maanden bij hem (CGVS, p. 14). Hierna, zo stelde u, vroegen de taliban aan uw vader om een bom te plaatsen **in de auto** van Z., doch uw vader accepteerde deze eis niet (CGVS, p. 15). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u bij aankomst in België verklaarde dat uw vader een bom moest plaatsen **in de bureau** van een advocaat die voor het parlement werkte, hetgeen toch opvallend tegenstrijdig is aan uw verklaring op het CGVS (zie Minderjarigenfiche, 'motief voor immigratie naar België'). U kon verder niet vertellen op welke manier de taliban uw vader zouden hebben benaderd en zei vaagweg "dat u denkt dat ze brieven stuurden en telefoontjes deden" (CGVS, p. 15). Gezien het hier gaat om concrete bedreigingen tegen uw vader waarna werd besloten dat u (eveneens) het land diende te verlaten, kan er echter van uit worden gegaan dat u over dergelijke cruciale en essentiële elementen gedetailleerde en consistente opeenvolgende verklaringen aflegt, quod non. Dit klemt temeer daar u verklaarde met uw vader te zijn meegereisd tot in Iran en daar nog tweeënhalve jaar samen verbleef, zodat u ruim de mogelijkheid om zich hierover te informeren (CGVS, p. 17).

Dat de taliban uw vader zouden vragen om een bom te plaatsen in de auto van een lid van de overheid is bovendien weinig aannemelijk. Het CGVS mag van een strategische actor als de taliban immers verwachten dat ze dergelijke gevoelige opdrachten slechts aan iemand uit hun gekende netwerk zou toevertrouwen om uit te voeren. Dat zij dergelijke taken in de handen zouden leggen van een wildvreemde, met alle risico's van dien, is niet aannemelijk. Dergelijke gang van zaken zou uw vader immers de tijd en ruimte bieden om de

plannen van een aanslag met derden te bespreken, hetgeen uw vader volgens uw verklaringen ook deed door Z. hierover in te lichten (CGVS, p. 15). Het is weinig waarschijnlijk dat de taliban zich zouden blootstellen aan dergelijke nodeloze risico's.

Op de vraag of de taliban, buiten de eis om een bom te plaatsen, uw vader nog op andere manieren benaderden, antwoordde u dat u niet zeker bent, maar hoorde dat ze uw vader lastigvielen en zeiden dat hij bij Daesh was (CGVS, p. 15). Indien de taliban effectief meenden dat uw vader voor Daesh werkte, is het, in het licht van bovenstaande vaststellingen, echter des te onaannemelijker dat zij uw vader zouden benaderd hebben met de opdracht om voor hen een bom te plaatsen in Z.'s auto. Bijkomend gevraagd of de taliban iets deden tegenover uw vader, antwoordde u onbeduidend als volgt: "Ja, ze vielen mijn oom aan, vermoordden hem, namen mijn broer mee en zelfs nadien lieten ze een boodschap achter dat ze mijn familie zouden vermoorden." (CGVS, p. 15) doch lieten zij uw vader zelf verder ogenschijnlijk ongemoeid, wat toch bijzonder opmerkelijk is.

In dit verband verklaarde u dat de taliban uw broer ontvoerden om uw vader onder druk te zetten om hun opdracht te aanvaarden, maar uw oom zich hiertegen verzette en werd vermoord (CGVS, p. 15, 16). U stelde dat uw vader hierop naar huis kwam voor de begrafenis van uw oom en nadien terugkeerde naar Z., met de boodschap dat jullie niet meer buiten mochten komen (CGVS, p. 16). Deze beweerde reactie van uw vader mag echter ten zeerste verbazen. Indien de taliban effectief uw oom hadden vermoord en uw broer hadden ontvoerd vanwege uw vaders activiteiten, kan immers worden verwacht dat uw vader alles in het werk zou stellen om uw familie tegen de taliban te beschermen, in casu quod non. Zo stelde u dat uw vader geen bodyguard voor jullie huis wilde installeren omdat hij er vertrouwen in had dat uw huis niet gemakkelijk te herkennen viel in uw kleine straat (CGVS, p. 16). Bovendien verklaarde u dat de taliban uw vader nadien opbelden met de boodschap dat uw broer bij hen was tot uw vader hun eis zou aanvaarden, waarop uw vader nog steeds weigerde (CGVS, p. 16). Dat uw vader halsstarrig zou vasthouden aan zijn job is gelet op voorgaande echter erg bevreemdend en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van diens vrees ten aanzien van de taliban. Dat uw vader, ogenschijnlijk overtuigd dat het gevaar uitgaande van de taliban niet geweken was en hij het spilfiguur was in deze problemen, het risico nam om terug te keren naar jullie huis tart bovendien elke verbeelding.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die werkten voor de voormalige overheid in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Niet enkel werd er reeds vastgesteld dat er aan de voorgehouden problemen van uw vader met de taliban geen geloof kan worden gehecht, dient er eveneens te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw eigen problemen met de taliban evenmin kunnen overtuigen (zie infra). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroegere werknemer voor een hoofd van de provincieraad is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Het Commissariaat-generaal merkt op dat uw verklaringen met betrekking tot **uw persoonlijke problemen met de taliban** niet aannemelijk zijn.

Ter zake verklaarde u dat de taliban u nooit persoonlijk benaderden omdat u helemaal niet naar buiten ging tijdens die dagen, zodat ze u niet konden benaderen (CGVS, p. 17). U stelde dat misschien als u op die dag buiten was geweest met uw oom, ze u ook niet konden vrijlaten (CGVS, p. 17), doch dit betreft louter een veronderstelling uwentwege die niet concreet ondersteund wordt. Gevraagd om welke reden u precies met uw vader het land moest verlaten, zei u dat de rest te jong was en u ook een grote familie had, zodat niet iedereen meekon naar Iran (CGVS, p. 17). Indien de taliban u persoonlijk viseerden, is het evenwel bevreemdend dat ze geen enkele poging ondernamen om u te benaderen. Dit klemt temeer gezien uw verklaring dat het incident met uw oom en broer in dezelfde straat van uw huis plaatsvond, zodat het des te opvallender is dat u buiten hun vizier bleef. Uw uitleg dat u met uw vader mee moest omdat de rest van uw gezin te jong was geeft evenmin blijk van een persoonsgerichte vrees ten aanzien van de taliban.

Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. U verklaarde met name dat uw familie in het geheim woont bij uw maternale tante en de taliban geen informatie hebben over hen (CGVS, p. 8, 17). U verklaarde dat uw familie niet buiten komt omdat de taliban hadden aangekondigd dat ze iedereen die eerder voor H. M. of Z. had gewerkt zouden vermoorden (CGVS, p. 17). U gaf verder aan dat u via uw vader vernam dat de taliban bij de machtsovername uw huis in brand staken en nadien innamen om zelf in te wonen (CGVS, p. 18). Gevraagd hoe lang na uw vertrek dit gebeurde, zei u niet te weten wanneer precies, maar u kwam het naar eigen zeggen te weten één maand nadat u in Iran was (CGVS, p. 18). U legt evenwel geen enkel bewijselement voor ter staving van deze bewering, zodat hier de nodige vraagtekens kunnen bij geplaatst worden.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat u deze beweerde gebeurtenissen met uw ouderlijk huis nooit eerder ter sprake bracht. Nochtans mag worden verwacht dat iemand die beweert voor zijn leven te vrezen en de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, van bij het begin een eerlijk en volledig relaas brengt, zoals u overigens al van bij het begin van de eerste asielprocedure werd gevraagd. Indien u daadwerkelijk specifiek geïnterviewd werd door de taliban is het voorts opmerkelijk dat uw familie geen concrete problemen meer heeft gekend sinds uw vertrek. Uw uitleg dat de taliban uw familie niet weten wonen is weinig ernstig te noemen, gelet op de kwalijke reputatie van de taliban in uw regio. Op basis van voorgaande maakt u dan ook niet aannemelijk dat de taliban actueel naar u of uw familieleden op zoek zouden zijn in uw herkomstregio, hetgeen verder in lijn ligt met de eerdere argumenten die wijzen op een gebrekkige geloofwaardigheid inzake bedreigingen vanwege de taliban.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uw taskara toont hoogstens uw nationaliteit en identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Wat betreft de foto's van uw vader tijdens zijn werk, merkt het CGVS op dat zijn werkzaamheden als chauffeur voor H. M. en Z. A. M. niet ter discussie worden gesteld. Aangaande de foto's van uw overleden oom dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's maar weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Op de foto's worden een man in een ziekenhuisbed en een overleden man afgebeeld, maar hieruit kan niet blijken in welke precieze omstandigheden deze persoon is overleden. U legde verder een USB-stick neer met daarop drie videofragmenten van uw vaders werk, waarop te zien is hoe uw vader in een auto rijdt, hoe hij samen met collega's zit te eten en hoe Z. A. M. over uw vaders werk vertelt. Zoals hierboven reeds vermeld, staan de vroegere werkzaamheden van uw vader evenwel niet ter discussie. Het videofragment van RS Pashto dat u verder neerlegt, betreft een algemeen nieuwsbericht waarin u persoonlijk niet vermeld wordt, zodat dit weinig bewijswaarde heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. De Belgische identiteitskaart en de verblijfstitels die u neerlegde van respectievelijk S. M., I., R. en E. M. hebben voorts geen betrekking op uw persoonlijk verzoek om internationale bescherming en voegen zodoende niets toe aan uw individuele asielmotieven.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan**

Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Afghanistan en hierbij verwijst naar uw astma en nierproblemen dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat deze problemen dermate ernstig zijn dat u meer dan iemand anders het risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt

veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen.

UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische**

en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024

[2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](#)

(europa.eu) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015

bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2_0231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatrieerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen

systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U gaf aan dat u in Afghanistan tot de 5de graad naar school ging (zie verklaring DVZ, punt 11), en aldus deelnam aan het openbare leven in Afghanistan. Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van zes maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Dit blijkt evenmin uit uw verklaringen. Alhoewel u aangaf dat u hier in België uw gebeden soms mist door schools verklaart u dat u evenwel vijf keren bidt als u geen school heeft (CGVS, p. 8). Bijgevolg kan u op basis van uw geloofsovertuiging niet aantonen dat u concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren bij terugkeer.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse

waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘Vreemdelingenwet’), van artikel 1 van het VN Vluchtelingenverdrag juncto de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Na een theoretisch betoog over de geschonden geachte bepalingen en beginselen gaat verzoeker in op de vluchtelingenstatus. Verzoeker betwist de beslissing in al zijn onderdelen. Wat betreft de weigeringsredenen omtrent het relaas, wijst verzoeker er vooreerst op dat het CGVS de tewerkstelling van zijn vader niet betwist en dus bevestigt dat hij de zoon is van een voormalig overheidsmedewerker in de zin dat hij chauffeur was van een hooggeplaatste overheidswerknemer en dus ook tewerkgesteld was voor de voormalige overheid. Hij betoogt dat dit van belang is in het kader van verzoekers relaas. Hij wijst verder op de zeer jonge leeftijd waarop hij zijn land van herkomst diende te verlaten. Verzoeker stelt dat hij nog maar dertien jaar oud was en dat geen enkel kind van die leeftijd gedetailleerd kan uitleggen waar zijn vader werkt hoe en welke bedreigingen hij ontving en waarom de taliban hem precies viseerden. Dit kan ook niet van hem verwacht worden. Zijn vader lichtte zijn gezin, en al zeker niet zijn dertienjarig kind, niet in over alle dreigementen die hij ontving van de taliban, laat staan de details hiervan. Dit is niet meer dan normaal voor een vader die zijn kind tracht te beschermen. Door dit als één van de essentiële weigeringsredenen te weerhouden houdt het CGVS volgens verzoeker geen rekening met zijn jonge leeftijd. Waar in de beslissing wordt gesteld dat rekening wordt gehouden met verzoekers jonge leeftijd blijkt dit niet uit de redenen die worden aangehaald. Hij wijst erop dat een dertienjarig kind niet op de hoogte is en ook niet op de hoogte wordt gebracht van problemen die verband houden met het werk van zijn vader en dat het CGVS enorm veel verwacht van een minderjarige die amper contact heeft met zijn familie. Vervolgens betoogt verzoeker dat de zonen van Z.A.M. in België zijn erkend als vluchteling en dat het CGVS hier geen onderzoek naar voert hoewel verzoeker dit meermaals verklaart, nu bij hen inwoont en hun Belgische verblijfskaarten aan het CGVS heeft bezorgd (stuk 13). Waar het CGVS dit wegzet als irrelevant toont dit volgens verzoeker wel aan dat de zonen van Z.A.M. wel een gegronde vrees voor vervolging hebben en dat hiermee rekening moet worden gehouden aangezien zijn profiel hier nauw bij aansluit. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen de MENA-fiche en het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wijst verzoeker erop dat hij geen bijstand kreeg van een voogd noch een advocaat en dat er dus absoluut niet kan van worden uitgegaan dat het interview daar correct verliep en dat verzoekers verklaringen aan hem werden voorgelezen. Hij werd tijdens het persoonlijk onderhoud ook niet gewezen op deze vermeende tegenstrijdigheid en het is volgens verzoeker onredelijk en onzorgvuldig, zeker in het dossier van een minderjarige waar bijkomende procedurele waarborgen zouden moeten gelden, dat het CGVS dit aanhaalt als één van de hoofdzakelijke redenen voor de weigering. Verzoeker is stellig en heeft nooit verklaart dat zijn vader in een bureau een bom zou moeten plaatsen. Dit klopt absoluut niet volgens verzoeker en er mag volgens hem minstens van het CGVS verwacht worden dat verzoeker hiermee geconfronteerd wordt tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker verwijst in dit verband naar een arrest van de Raad.

Verzoeker betoogt verder dat, in tegenstelling tot wat het CGVS stelt, het net wel geloofwaardig is dat de taliban vanuit hun eigen netwerk er niet in slaagden om een bom te plaatsen. Hij benadrukt dat Z. een overheidsfunctionaris was waar de taliban niet zomaar bij in de buurt zou kunnen komen en het is dus logisch dat de taliban beroep tracht te doen op zijn dichte kring en dan eerder beroep tracht te doen op een werknemer die beter om te kopen valt dan familieleden van de desbetreffende persoon. Het is dan ook volgens verzoeker helemaal niet ongeloofwaardig dat ze verzoekers vader onder druk trachten te zetten door het ontvoeren of bedreigen van zijn naasten. Verder wijst verzoeker erop dat zijn vader enkel en alleen voor de begrafenis zeer kortstondig naar huis kwam en ervoor zorgde dat hij nooit alleen was. Hij stelt dat zijn vader wel degelijk de druk voelde van de taliban aangezien zijn broer vermoord werd en zijn zoon ontvoerd werd en het geweten is dat de taliban voormalige overheidsmedewerkers vervolgt. Verzoeker wijst hierbij naar het meest recente COI Afghanistan rapport van de EUAA en het rapport Verenigd Koninkrijk, "*Guidance Country policy and information note: fear of the Taliban, Afghanistan*", August 2024 (internetlink). Verzoeker betoogt dat hieruit blijkt dat familieleden van personen die gelinkt worden aan de voormalige overheid helemaal niet buiten schot worden gehouden maar worden vervolgd en gebruikt als drukmiddel, wat exact is wat verzoeker ook verklaart.

Verzoeker betoogt verder dat de tewerkstelling van verzoekers vader bij een voormalige overheidsfunctionaris niet wordt betwist en dat deze zonen erkend werden als vluchteling in België (stuk 13). Verzoekers verklaringen liggen in lijn met de objectieve informatie die hierover voorhanden is en het CGVS motiveert niet waarom verzoeker als familielid van een voormalige overheidsmedewerker deze objectief vastgestelde vervolging niet zou ondergaan bij terugkeer.

Verzoeker benadrukt verder dat dit element niet op zichzelf staat. Hij is immers én zoon van een voormalige overheidsmedewerker, waardoor er een risico op vervolging is én hij is op jonge leeftijd zijn land van herkomst ontvlucht waardoor hij zijn vormende jaren heeft doorgebracht. Hij stelt dat deze elementen samen moeten bekeken worden. Verzoeker verwijst vervolgens naar een arrest van de Nederlandse Raad van State waarin de Tadzjiekse etnie, het verblijf in het Westen en het feit dat men familie was van een voormalige overheidsmedewerker samen bekeken werden. Verzoeker stelt dit in zijn geval net hetzelfde geldt: hij is als minderjarige zijn land van herkomst ontvlucht, bracht zijn vormende jaren door in het westen en is de zoon van een voormalige overheidsmedewerker.

Daarnaast wijst verzoeker er nog op dat hij, zodra de dreiging van de taliban duidelijk was, niet meer naar buiten ging en niet meer naar school ging. Deze dreigementen werden ernstig genomen aangezien de oom van verzoeker vermoord werd en zijn broer werd ontvoerd om zijn vader onder druk te zetten. Verzoeker acht het verder onredelijk dat de vaststelling dat verzoeker het in brand steken van zijn huis niet aanhaalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken door het CGVS als weigeringsgrond wordt aangehaald. Dit is, zoals hij duidelijk verklaarde een uitloper van de problemen die zijn vader kende en is hieraan gelinkt. Bovendien gebeurde dit na zijn vertrek uit Afghanistan en wordt tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken telkens erop gewezen kort en bondig te zijn. Het is dus niet meer dan normaal dat hij niet elk detail van zijn probleem aanhaalde aangezien dit ook niet de bedoeling is en niet verwacht wordt. Verzoeker meent dat de weigeringsgronden van het CGVS onvoldoende zijn om de ongeloofwaardigheid van het relaas aan te tonen en dat hij integendeel een geloofwaardig relaas heeft. Hij herhaalt dat bovendien de tewerkstelling van zijn vader voor H.M. en Z.A.M. niet betwist wordt en dat het CGVS geen onderzoek voert naar de asielmotieven van de zonen van Z.A.M. die in België erkend werden als vluchteling, wat een bewijs is dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben. Er kan volgens verzoeker minstens verwacht worden dat het CGVS dit in een zorgvuldig onderzoek zou meenemen.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op zijn verwesterd profiel. Hij stelt dat er nog steeds een flagrant gebrek aan objectieve en betrouwbare informatie is over de huidige situatie in Afghanistan en de evolutie ervan in de nabije toekomst. Hij citeert een rapport van NANSSEN van 2021 en stelt dat het niet is omdat er geen informatie is over de behandeling van terugkeerders dat er geen vrees voor vervolging kan zijn. Onder verwijzing naar vroegere rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt verzoeker dat de stellingen van het CGVS over verwestering niet correct zijn en een zeer selectieve lezing betreffen van de internationale landeninformatie uit rapporten. Zo merkt de EUAA individuen die gepercipieerd worden als verwesterd of daadwerkelijk verwesterd wel degelijk als een risicogroep en ook het UNHCR erkent dat personen die de Afghaanse normen en waarden overtreden tot een risicogroep behoren. Verwestering of de perceptie van verwestering kan dus wel vervolging of ernstige schade met zich meebrengen. Hij stelt dat daarbij de meest recente en actuele informatie wordt in aanmerking genomen en het feit dat de taliban nu de macht heeft over het volledige land. Verzoeker citeert uit het NANSSEN rapport en stelt dat reeds vóór de machtsovername in augustus 2021 de Swiss Refugee Council (Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés) rapporteerde dat personen die aanzien worden als verwesterd bedreigd, gemarteld of gedood door de taliban omdat ze de waarden zouden hebben overgenomen die aan dat land worden toegeschreven, omdat ze "*buitenlanders*" zijn of omdat ze het steunen van een westers land als spion of op een andere manier. Bovendien worden terugkeerders vaak geconfronteerd met wantrouwen van de lokale gemeenschap en van overheidsfunctionarissen, wat leidt tot discriminatie, isolement en daden van vervolging (OSAR, "*Afghanistan: risques au retour liés à «l'occidentalisation»*", 26 maart 2021). Verzoeker citeert vervolgens uit rapporten van UNHCR, Refugee Support Network en het Home Office rapport van 2021. Hij benadrukt opnieuw dat terugkeerders uit Europa niet werden gerapporteerd en stelt dat het CGVS assumpties en vaststellingen doet over zaken waarover internationaal niets gerapporteerd werd en zich dus niet baseert op concrete informatie

die de risico's bij terugkeer in kaart brengt in de huidige politieke en maatschappelijke context. Verzoeker wijst erop dat ook het rapport van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken stelt dat er momenteel zeer weinig terugkeerders vanuit Europa zijn en dat het geen enkele internationale organisatie duidelijkheid heeft over de situatie voor terugkeerders doordat bronnen en onderzoek sterk worden gereguleerd door de taliban. Het CGVS kan hier dus geen objectieve uitspraken over doen. Hij wijst vervolgens op de risicobepalende factoren die moeten in acht genomen worden en betoogt dat *“Door zijn verblijf in België en het feit dat hij al zo lang buiten Afghanistan leeft en zich gedraagt naar de normen van de Belgische samenleving zal het voor hem vanzelfsprekend enorm moeilijk/onmogelijk zijn om zich aan te passen aan de taliban. Zeker aangezien uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de taliban hun reglementering met harde hand handhaaft. Meer nog, hij loopt door zijn westerse levensstijl en gedragingen het risico om vervolgd te worden door de taliban. Bovendien is hij op zeer jonge leeftijd (dertien jaar) uit Afghanistan gevlucht. Hij is op heden nog steeds minderjarig en heeft hierdoor zijn vormende jaren doorgebracht in België”*. Verzoeker benadrukt vervolgens dat het rechtskader zeer onduidelijk blijft, zoals blijkt uit het rapport van de EUAA en dat de regels die de taliban uitvaardigt met harde hand worden afgedwongen, waarbij hij citeert uit de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”*. Hij wijst erop dat in het rapport van de EUAA van januari 2023 wordt aangegeven dat personen kunnen worden gezien als ‘verwesterd’, onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-Islamitisch worden beschouwd. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (EUAA *Country Guidance: Afghanistan*, p. 57 e.v.). In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden en muziek heeft verstrengd. UNAMA stelt in haar rapport van september 2022 217 gevallen vast van wrede, onmenselijk en vernederende behandeling en bestraffing sinds de machtsovername, waarbij het in veel gevallen gaat om personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels. Verder stelt verzoeker dat hij afkomstig is uit Nangarhar, een regio waar de normen enorm veranderd zijn en dat hij na drie jaar uit Afghanistan weg te zijn en na zijn verblijf in België hij zich niet meer kan gedragen naar de normen waar hij geen besef van heeft, zeker aangezien één misstap hem zeer zuur zal komen te staan. Hij zal vervolgd worden door zijn westerse levensstijl die hij heeft geïnternaliseerd door ten volle deel te nemen aan de Belgische samenleving. Hij wijst ook op de negatieve perceptie bij de taliban over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten en worden gezien als personen zonder islamitische waarden of als personen op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Personen die naar Europa of de Verenigde Staten gaan worden beschouwd als verdacht.

Vervolgens betoogt verzoeker met betrekking tot de motivering in de bestreden beslissing inzake de verwestering van verzoeker als volgt: *“Kortom, argumenteert het CGVS in casu dat een kind van 13 jaar al voldoende “maturiteit” gevormd heeft en beperkt CGVS haar onderzoek naar verwestering tot vaststelling dat verzoeker nog steeds praktiserend islamitisch is (sic?!). Dit is volstrekt onzorgvuldig en rondt incorrect. Het CGVS voert voor het overige niet het minste onderzoek naar de waarden en normen van verzoeker en zijn leven in België. (...) In concreto, toont verzoeker zijn verwestering duidelijk aan. Verzoeker diende zijn land van herkomst te ontvluchten in augustus 2021. Hij was toen nog zeer jong, slechts 13 jaar oud. Hij is dus al meer dan vier jaar niet meer in Afghanistan geweest en verblijft in België. Hij heeft een groot deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorgebracht. Daarnaast past hij zich door zijn verblijf in België dagelijks aan aan de Belgische normen en waarden. Hierdoor kan hij onmogelijk terugkeren naar Afghanistan. Hij loopt immers het risico om door de mand de vallen door zijn “Westerse” levensstijl en gedragingen.”* Verzoeker gaat van bij zijn aankomst naar school in België én leerde Nederlands.” Verzoeker benadrukt verder dat hij nooit onder het huidige taliban-regime heeft geleefd, aangezien hij voor de machtsovername vertrok en dat hij door zijn keuzes (school, lessen Nederlandse taal...) in zijn leven blijf geeft van een openheid ten aanzien van Westerse waarden en normen. Hij stelt dat hij zich niet zal kunnen conformeren met de normen van de taliban en dat volgende risicobepalende factoren ertoe bijdragen dat hij in de negatieve aandacht van de taliban zal komen aangezien hij als verwesterd gepercipieerd zal worden: *“(i) het feit dat verzoeker al op zeer jonge leeftijd (slechts 13 jaar oud) zijn land van herkomst heeft verlaten en naar Europa is gekomen; (ii) zijn verblijf in BELGIË (iii) het feit dat hij familie is van een persoon die voor een voormalige hooggeplaatste overheidsmedewerker werkte (iv) het gegeven dat hij deelneemt aan de Belgische samenleving doordat hij naar school gaat en Nederlands leert (v) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen, hetzij op doorreis of bij terugkeer naar zijn lokale gemeenschap aangezien hij als jongvolwassene lang genoeg uit het land is geweest om als verwesterd beschouwd te worden en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.”*

Verzoeker besluit dat hij zijn gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst aantoonde en dat de toekenning van de vluchtelingenstatus aan verzoeker zich dan ook opdringt enerzijds door zijn individuele vrees die hij uiteenzette en anderzijds door het feit dat hij al zo'n lange tijd in het Westen verblijft en de normen en waarden geïnternaliseerd heeft waardoor hij zich niet meer kan aanpassen naar de normen en waarden van de taliban.

In een volgend onderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire bescherming. Hij betoogt in wezen, onder verwijzing naar landeninformatie dat de veiligheidssituatie in Afghanistan verslechterd is en dat met de wijzigingen in de veiligheidssituatie na de machtsovername door de taliban te weinig rekening werd

gehouden door het CGVS. Hij meent dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zich opdringt gezien het willekeurige geweld en de zeer onveilige situatie voor burgers in Afghanistan, de verslechtering van de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan door toedoen van de Taliban.

Hij stelt dat een verwijdering naar Afghanistan een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM omwille van de slechte humanitaire omstandigheden. Bovendien wijst verzoeker opnieuw naar zijn verwerst profiel en het feit dat hij bij één van de zonen van Z.A.M. woont dat fungeert als pleeggezin en zich zo integreert in de Belgische samenleving, wat niet alleen moet worden beoordeeld in het licht van de vluchtelingenstatus maar ook van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker vraagt te worden erkend als vluchteling, in subsidiaire orde om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en ondergeschikt om het dossier terug te sturen naar het CGVS met het oog op een gedegen individueel onderzoek.

3.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. A) Kennisgeving weigeringsbeslissing CGVS t.a.v. de minderjarige A. S. dd. 03.02.2025;
- B) Weigeringsbeslissing CGVS t.a.v. de minderjarige A. S.;
2. Volledig kosteloze juridische tweedelijnsbijstand per beslissing van het Bureau voor Juridische Bijstand Brugge dd. 27.02.2025;
3. Bijlage 26 in hoofde van verzoeker;
4. Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 29.08.2023 (22 blz.);
5. IOM Assisted Voluntary Return and Reintegration (AVRR) Reintegration Assistance;
6. PowerPoint International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, November 2022;
7. RvV, arrest nr. 181.307 van 26 januari 2017;
8. RvV, arrest nr. 286.545 van 22 maart 2023;
9. UN Security Council, Resolution 2626 (2022) Adopted by the Security Council at its 8997th meeting, on 17 March 2022;
10. RvV, arrest nr. 270.813 van 31 maart 2022;
11. Vluchtelingenwerk Vlaanderen, "Afghanistan: juridische analyse beslissingen CGVS", 25 april 2022; 12. Femke VOGELAAR, "De blinde vlekken in asielbeslissingen voor Afghansen", 15 februari 2023, via <https://tijd.mensenrechten.be/2023/02/15/de-blinde-vlekken-in-asielbeslissingen-voor-afghansen/>;
13. Identiteits- en verblijfskaarten zonen Z. A. M.;
14. A) Aanstelling voorged;
- B) Identiteitskaart voorged;
15. A) Webpagina AGII, "RvV: onzorgvuldig gebruik signalementsfiche NBMV in asielprocedure", via <https://www.vreemdelingenrecht.be/nieuws/rvv-onzorgvuldiggebruik-signalementsfiche-nbmv-in-asielprocedure>;
- B) Arrest RvV nr. 271645 van 22 april 2022; 16. RvS Nederland 20 november 2024 ECLI:NL:RVS:2024:4649.

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota neer van 7 januari 2026 waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA, "Afghanistan Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op

<https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devicescivilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf; (11) EUAA, “COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanist_an_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_deve; (12) EUAA, “Afghanistan – Country Focus” van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en (13) SEM, “Focus Afghanistan – Return from abroad” van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf

4.2.1. Verzoeker legt een aanvullende nota van 12 januari 2026 neer waarin recente landeninformatie met betrekking tot de mensenrechtensituatie in Afghanistan wordt bijgebracht en besproken, met name “UNAMA, Human Rights Situation in Afghanistan: January–March 2025 Update (20 maart 2025); UNAMA, Human Rights Situation in Afghanistan: April–June 2025 Update (23 juni 2025); UNAMA/OHCHR, persbericht Afghanistan: UN report documents human rights violations of forced returnees (24 juli 2025); Human Rights Watch, World Report 2025: Afghanistan; General Assembly Security Council, “The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security Report of the Secretary-General”, 5 September 2025”. Van deze bronnen wordt telkens een consulteerbare weblink bijgebracht. Verder wordt met betrekking tot de integratie van verzoeker in België verwezen naar Myria, Migratie in cijfers en in rechten 2025, 27 juni 2025 en Cedoca, COI Focus: “Afghanistan. Kindhuwelijken”, 27 juni 2025. Ook van deze rapporten wordt een consulteerbare weblink bijgebracht. Tenslotte wordt in de aanvullende nota geciteerd uit het ook door de commissaris-generaal bijgebrachte rapport SEM “Focus Afghanistan – Return from abroad” en wordt gesteld dat hieruit blijkt dat situatie voor terugkeerders uit het westen problematisch blijft en dat de situatie van tijdelijke terugkeerders niet vergelijkbaar is met diegenen die zich terug in Afghanistan moeten vestigen en dat de socio-economische situatie van de terugkeerders gewoonlijk nog slechter is dan die van degenen die bleven.

4.2.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht:

1. Foto's van verzoeker in België;
2. Briefje pleegzorger;
3. Briefje Pizzaexpress;
4. Brief ex-werkgever;
5. Loonbrief;
6. Arbeidsovereenkomst;
7. Verklaring OKAN Team;
8. Verklaring School.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn beschermingsverzoek de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt onder meer een kopie van zijn taskara neer (AD, documenten, stuk 2). Verzoekers identiteit en

Afghaanse nationaliteit worden niet betwist. Het staat ook niet ter discussie dat verzoeker afkomstig is uit Jalalabad in de provincie Nangarhar.

6.3. Bij aankomst in België werd verzoeker geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit over zijn verklaarde minderjarigheid en er werd aan verzoeker een voogd toegewezen (AD, Fiche Niet Begeleide Minderjarige Vreemdeling; Brief Dienst Voogdij, 2 oktober 2024). Voor verzoeker werden bijzondere procedurele noden aangenomen en steunmaatregelen verleend door de commissaris-generaal in het kader van het persoonlijk onderhoud omwille van zijn hoedanigheid als niet-begeleide minderjarige, waaronder het aanstellen van een medewerker gespecialiseerd in het horen van niet begeleide minderjarigen.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een uitleggingsbeginsel en een procedurereguleerregel (zie HvJ, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (GK), 11 juni 2024, punt 73). Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat kinderarbeid en handel in kinderen als overlevingsstrategie voor families voorkomt en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, May 2024, p. 79-85).

6.4. De niet-begeleide minderjarige verzoeker baseert zijn verzoek om internationale bescherming op zijn vrees voor vervolging door de Taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader voor H.M. en daarna voor diens broer Z.A.M., die hoofd was van de provincieraad in Nangarhar. Verzoeker beroept zich in het verzoekschrift ook op een vrees voor vervolging omwille van de perceptie dat hij door zijn verblijf in een westers land de religieuze, sociale en morele normen heeft overschreden en stelt dat beide aspecten cumulatief moeten worden beoordeeld.

6.5. Verzoeker verklaart dat zijn vader een chauffeur was in Afghanistan die eerst werkte voor H.M. en daarna voor Z.A.M., de broer van H.M.. Z.A.M. was toen hoofd van de provincieraad in Nangarhar. Verzoeker lichtte verder toe dat H.M. eerst voor UNAMA werkte, daarna de taliban vervoegde en uiteindelijk na een conflict met de taliban bij Daesh ging (NPO, p. 9). Verzoeker verklaart dat H.M. nog leeft en momenteel tegen de taliban vecht (NPO, p. 9). Volgens zijn verklaringen werkte zijn vader als chauffeur en bodyguard voor Z.A.M. wellicht vanaf 2010 tot de machtsovername en droeg hij een wapen, waarvoor hij een opleiding moest volgen (NPO, p. 9). Z.A.M. was volgens verzoekers verklaringen het hoofd van de provincieraad toen zijn vader voor hem werkte. Verzoeker legt ter staving van de activiteiten van zijn vader een aantal foto's neer van zijn vader terwijl hij aan het rijden is en een USB-stick met drie videofragmenten van zijn vaders werk en een videofragment van RS Pashto. Hierover wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat op de drie videofragmenten op de USB-stick te zien is *“hoe uw vader in een auto rijdt, hoe hij samen met zijn collega's zit te eten en hoe Z.A.M. over zijn vaders werk vertelt. Zoals hierboven reeds vermeld, staan de vroegere werkzaamheden van uw vader evenwel niet ter discussie. Het videofragment van RS Pashto dat u verder neerlegt, betreft een algemeen nieuwsbericht waarin u persoonlijk niet vermeld wordt, zodat dit weinig bewijswaarde heeft in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.”* In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gesteld dat de werkzaamheden van zijn vader voor H.M. en Z.A.M. niet ter discussie worden gesteld. Er wordt door de commissaris-generaal ook erkend dat personen die vroeger voor de voormalige overheid werkten te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 worden personen die verbonden of gelieerd waren met de vorige regering omschreven als een risicoprofiel. Gedurende de jaren van conflict voor de machtsovername werden personen die voor bepaalde ministeries werkten zoals het ministerie van defensie of het ministerie van binnenlandse zaken regelmatig geïdendeerd door de taliban en in mindere mate werden ook personeelsleden van ministeries die niet direct betrokken waren bij het conflict met de taliban, aangevallen. Persoonlijke vijandschap of openlijke standpunten tegen de taliban konden daarbij relevant zijn. Er zijn ook gevallen gerapporteerd van burgers die warden bedreigd of gedood omdat zij gezien werden als personen die voor de voormalige overheid werkten of als spionnen voor de voormalige regering. Ook andere gewapende groepen in het conflict voor de machtsovername hebben mensen die onder dit profiel vallen geïdendeerd. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had en riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen, maar werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, May 2024, p. 56-57). Ook familieleden van personen met dergelijk profiel werden geïdendeerd. Een aantal bronnen omschrijven de houding en praktijken ten aanzien van voormalige medewerkers van de Afghaanse overheid als inconsistent, ad hoc en tegenstrijdig (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, December 2023, p. 56; EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, November 2024, p. 85). Vergeldingsacties vonden niet op dezelfde schaal plaats als onder het talibanregime in 2001 maar er wordt wel actief gezocht naar medewerkers van de voormalige regering. Er is sprake van intimidatie, detentie, marteling en moord op deze categorie personen en hoewel leden van het voormalige leger en veiligheidsdiensten meer geïdendeerd worden, kunnen oud-medewerkers volgens een bron er nooit zeker van zijn dat zij niet op een bepaald ogenblik het slachtoffer zouden kunnen worden van een actie van de taliban en zich nooit veilig voelen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 70). De behandeling en eventuele vervolging van deze groep hangt af van de positie die ze hadden waarbij medewerkers in de gezondheidszorg en het onderwijs minder gericht geïdendeerd zouden worden, maar dit betekent niet dat personen die in minder gevaarlijke sectoren werkten geen vervolging riskeren. Er is een grote mate van willekeur en er is ook sprake van het vereffenen van oude rekeningen of persoonlijke vetes.

Daarbij moet ook rekening gehouden worden met het feit dat lokale commandanten moeilijk te controleren zijn door de leiders in Kabul en de mate, frequentie en heftigheid van de vervolging verschilt per provincie en naargelang de lokale dynamiek (idem, p. 71-72 en EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, November 2024, p. 88). Hoewel wordt aangenomen dat het merendeel van de mensenrechtenschendingen van personen die onder dit profiel vallen in de maanden na de machtsovername hebben plaatsgevonden, worden ook in 2023 en de eerste zes maanden van 2024 nog steeds gevallen van buitengerechtelijke moorden willekeurige arrestaties en detentie, foltering en verdwijningen van voormalige civiele en militaire medewerkers van de voormalige overheid door UNAMA en Rawadari en wijzen verschillende bronnen erop dat er sprake is van onder-rapportering onder meer als gevolg van het door de taliban gecreëerde angstklimaat waardoor families van slachtoffers hierover zwijgen (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, November 2024, p. 87-88). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt verder ook dat van de 800 mensenrechtenschendingen tegen voormalige regeringsmedewerkers en voormalig veiligheidspersoneel die door UNAMA werden gedocumenteerd tussen 15 augustus 2021 en 30 juni 2023 22% van de geïdendeerde personen gelieerd of verbonden warden aan voormalige provinciale of districtsdepartementen. Volgens UNAMA zijn onder dit profiel zijn alle categorieën, van hogere ambtenaren tot chauffeurs, bodyguards en verwanten van personen die aan de voormalige overheid gelieerd warden, na de machtsovername slachtoffer geworden van mensenrechtenschendingen. Ook in het door verzoeker bijgebrachte rapport van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties inzake de

veiligheids-en mensenrechtensituatie in Afghanistan van 5 september 2025 dat de periode tussen juni en september 2025 beslaat, wordt melding gemaakt van ten minste vijf moorden, één arbitraire arrestatie en detentie en drie gevallen van foltering en mishandeling van voormalige regeringsmedewerkers en voormalige leden van de ANDSF (General Assembly Security Council, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security Report of the Secretary-General"*, 5 September 2025, par. 29).

In de EUAA *"Country Guidance"* wordt gesteld dat voor rechters en rechtbankmedewerkers in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, dat voor andere personen onder dit profiel hun specifieke rol en functie en de instelling waarvoor zij werkten dient in aanmerking te worden genomen. Familieleden van personen die onder dit profiel vallen kunnen eveneens een gegronde vrees voor vervolging hebben, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek is naar hun familielid (EUAA, *Country Guidance Afghanistan*, mei 2024, p. 33).

Het is niet betwist dat verzoeker de zoon is van een voormalige medewerker van het hoofd van de provinciale Raad van Nangarhar. Verzoeker verklaarde ook dat hij na de machtsovername samen met zijn vader naar Iran vertrok waar ze samen met Z.A.M. verbleven en dat zijn vader nog steeds in Iran verblijft bij Z.A.M.. Verzoeker verklaarde ook dat de zonen van Z.A.M. in België zijn. Verzoekers advocaat merkte aan het einde van het persoonlijk onderhoud op dat *"verschillende personen gelinkt aan A.M. in België die bescherming kregen"*. Verzoeker licht in het verzoekschrift toe dat hij momenteel bij de zonen van Z.A.M. verblijft en legt de Belgische identiteitskaarten van hen neer (AD, documenten, stuk 3). Verzoeker betoogt dat deze zonen van Z.A.M. in België zijn erkend als vluchteling en dat hieruit blijkt dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben. Uit de kopieën van de verblijfsdocumenten blijkt dat één van de twee personen de Belgische nationaliteit heeft en dat de andere persoon een verblijfskaart A heeft. Uit deze documenten kan niet worden afgeleid dat deze personen als vluchteling zijn erkend en evenmin om welke redenen in het verleden als vluchteling zouden zijn erkend. Zo niet zonder meer kan blijken dat het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker verband zou houden met de redenen waarom de twee vermelde personen als vluchteling zouden zijn erkend, kan geen abstractie worden gemaakt van verzoekers verklaring dat hij en zijn vader onmiddellijk na de machtsovername naar Iran zijn gevlucht en er zich bij Z.A.M. hebben gevoegd. Zijn vader verblijft nog steeds in Iran bij Z.A.M. volgens verzoeker. Verzoekers verklaringen over zijn verblijf met zijn vader bij Z.A.M. in Iran en het feit dat zijn vader er nog steeds verblijft, worden op geen enkele wijze in twijfel getrokken in de bestreden beslissing. Evenmin wordt betwist dat verzoekers vader in het verleden ook voor H.M. heeft gewerkt, die later Daesh zou vervoegen. Verzoeker verklaarde op consistente wijze dat er mensen in hun omgeving waren die twijfelden of zijn vader nog voor H.M. werkte, toen hij al voor Z.A.M. werkte. Uit zijn verklaringen blijkt dan ook dat verzoekers vader doordat hij voor beide personen heeft gewerkt zowel met Daesh als met de voormalige overheid wordt geassocieerd.

Gelet op de functie die Z.A.M. bekleedde in Afghanistan en het feit dat verzoekers vader zowel de chauffeur als bodyguard was van Z.A.M. en zelf ook een wapen droeg, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers vader in Afghanistan een zichtbaar profiel heeft. Zelfs indien geen geloof zou worden gehecht aan de beweerde vraag van de taliban aan verzoekers vader om een bomaanslag te organiseren tegen Z.A.M. en de bedreigingen die hij van de taliban zou hebben ontvangen, kan wel worden aangenomen dat het in Jalalabad, waar verzoeker verbleef tot zijn vertrek uit Afghanistan, algemeen bekend is dat verzoekers vader zowel voor H.M. als voor Z.A.M. heeft gewerkt voor de machtsovername.

Gelet op hetgeen hierboven is uiteengezet over het profiel van (familieleden van) personen die verbonden of gelieerd waren met de vorige regering en het specifieke profiel van verzoekers vader kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers familieband met een voormalig chauffeur en bodyguard van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar, en die door sommige inwoners nog geassocieerd wordt met een vooraanstaand figuur binnen Daesh, in geval van terugkeer naar zijn regio en stad van herkomst, de negatieve aandacht van de (lokale) taliban zal trekken. Voorts blijkt uit de hoger besproken landeninformatie dat de houding en praktijken van de taliban ten aanzien van personen die onder dergelijk profiel vallen niet consistent is, dat sprake is van willekeur met betrekking tot wie geïdendeerd wordt, dat lokale commandanten moeilijk te controleren zijn door de leiders in Kabul, dat persoonlijke vetes een rol kunnen spelen en dat ook jaren na de machtsovername gevallen zijn gerapporteerd van personen onder dit profiel die aan vervolgingsdaden werden onderworpen ook al werden zij eerst met rust gelaten. Het is verder niet betwist dat de minderjarige verzoeker in België verblijft bij twee zonen van Z.A.M., die momenteel in Iran verblijft en als voormalig hoofd van de provincieraad van Nangarhar voor de machtsovername een belangrijke positie had die verbonden is met de voormalige Afghaanse overheid. Ter terechtzitting wordt de minderjarige verzoeker vergezeld door één van beide zonen. Verzoekers nauwe connectie met twee zonen van een vooraanstaand figuur binnen de voormalige Afghaanse overheidsorganen voor de machtsovername, verhoogt verder het risico dat hij in geval van terugkeer naar Jalalabad door de taliban geïdendeerd wordt.

Gelet op dit alles kan geenszins uitgesloten worden dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn dorp als minderjarige zoon van een voormalig chauffeur en bodyguard van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar, die bovendien nog geassocieerd wordt met een vooraanstaand figuur binnen Daesh, omwille van de voormalige activiteiten van zijn vader en zijn sterke banden met twee zonen van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar aan daden van vervolging onderworpen wordt.

Het is verder niet betwist dat verzoeker uit Afghanistan vertrok toen hij dertien jaar oud was en nog steeds minderjarig is en dat hij in België school loopt. Er kan, in de beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging, in het licht van de beschikbare landeninformatie over het huidige talibanregime en de perceptie in verzoekers land van herkomst van personen die uit Afghanistan terugkeer, geen abstractie worden gemaakt van zijn verblijf en ontwikkeling in België als jonge Afghaanse tiener en de mogelijke implicaties hiervan voor de minderjarige verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan.

6.6. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan gesteld dat zij kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting onder andere omwille van de perceptie verwesterd te zijn, dat dit in uitzonderlijke gevallen kan worden beschouwd als vervolging en dat personen als verwesterd kunnen worden gezien onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch beschouwd worden.

Er wordt verder gesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Daarbij wordt overwogen dat hij tot dertienjarige leeftijd in Afghanistan verbleef, er al een zekere maturiteit had en door zijn jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij zijn vertrek al gevormd was naar de Afghaanse normen en waarden en dat niet kan worden aangenomen dat hij na een verblijf van zes maanden in België totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer zou kunnen eigen maken.

In het verzoekschrift wordt de stelling in de bestreden beslissing dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalde waaruit zou kunnen blijken dat hij dusdanig negatief gepercipieerd zou worden dat sprake is van vervolging betwist. Hij wijst daarbij op zijn jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, het feit dat hij al meer dan vier jaar niet meer in Afghanistan is geweest en een groot deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorbracht, van bij aankomst in België naar school gaat en Nederlands leert en argumenteert dat hij nooit onder het huidige taliban regime heeft geleefd en door zijn keuzes in zijn leven blijf geeft van een openheid ten aanzien van westerse waarden en normen die niet onopgemerkt zullen blijven in de Afghaanse gemeenschap en dat hij niet in staat zal zijn om zich te conformeren naar de normen van de taliban. Hij stelt om die redenen te vrezen dat hij bij terugkeer zal worden gepercipieerd als verwesterd.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country*

Focus”, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De Taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-Talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet.

De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificereert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog onvervulde beloften van de Taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de Taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met

inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 24; EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023; EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’

en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische

waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "Afghanistan – Country Focus", november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) "Focus Afghanistan. Return from abroad" van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het 'Immigration Department', dat opereert onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een

bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie Islamitische Staat in de provincie Khorasan (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als “*poor guys*” of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36). De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*”, mei 2024, p. 57-61).

Hierboven werd reeds gewezen op het feit dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige verzoeker Afghanistan verliet op dertienjarige leeftijd samen met zijn vader, dat hij daarna tweeënhalf jaar met zijn vader in Iran verbleef en vervolgens doorreisde via Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk en Duitsland naar België.

Hoewel verzoeker tot de leeftijd van dertien jaar in Afghanistan opgroeide volgens de toen geldende Afghaanse normen en waarden, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat, zoals aangestipt in het verzoekschrift hij ook een cruciaal deel van zijn puberteit en adolescentie, een levensfase waarin jongeren zeer vatbaar zijn voor externe invloeden, doormaakt in de Belgische gesecculariseerde samenleving en hier op jonge leeftijd aankwam.

Het is niet betwist dat verzoeker naar school gaat en Nederlands leert en spreekt, zoals ook blijkt uit zijn toelichting ter terechtzitting in het Nederlands. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekers advocaat op het einde van het persoonlijk onderhoud benadrukte dat verzoeker naar school gaat, Nederlands leert, op jonge leeftijd vertrok en stelde dat hij verwesterd is en dat dit een risicofactor is voor de behandeling door de taliban (NPO, p. 19). Verzoeker verwees eveneens naar zijn scholing (NPO, 3).

Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, “*Afghanistan- Country Focus*”, December 2013, p. 94). De inspanningen om het seculier onderwijs te bannen zijn sinds de machtsovername verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid, al onderwijzen sommige madrassas ook seculiere onderwerpen. Ook zijn een aantal hervormingen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia (EUAA, “*Afghanistan- Country Focus*”, November 2024, p. 135).

Hieruit blijkt dat het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten

scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven, en waarmee de minderjarige verzoeker niet vertrouwd is, nu niet is betwist dat verzoeker rond de machtsovername Afghanistan heeft verlaten. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, in het bijzonder zijn specifieke kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige zijn ervaringen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. De Raad acht het daarbij niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen hier, al dan niet bewust, een zeker vorm van opstandigheid kan tentoonspreiden wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Dit verhoogt verder de zichtbaarheid van verzoeker bij aankomst en het risico dat hij de negatieve aandacht trekt van de lokale gemeenschap en talibanleiders.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Verzoekers familieband met een voormalig chauffeur en bodyguard van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar, en die voor zijn werk voor het hoofd van de provincieraad werkte voor diens broer die later een prominent figuur binnen Daesh werd is niet betwist. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de talibanleiders in Jalalabad op de hoogte zijn van de vroegere activiteiten van zijn vader. Dit verhoogt verder de kans dat hij bij terugkeer naar zijn familie in Jalalabad de negatieve aandacht trekt van de (lokale) taliban.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verblijf als niet-begeleide minderjarige in een Europees land en als minderjarige zoon van een voormalig chauffeur en bodyguard van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar zal opvallen en de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig, dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

6.7. Alles in acht genomen blijkt, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt gesteld, dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie.

Een zorgvuldig onderzoek en beoordeling van de nood aan internationale bescherming vereist dat alle elementen eigen aan de verzoeker worden in aanmerking genomen. Bij het onderzoek van het beschermingsverzoek en de nood aan internationale bescherming van verzoeker dienen de reeds vastgestelde risico's verbonden aan verzoekers profiel als zoon van een voormalig chauffeur en bodyguard van het voormalige hoofd van de provinciale Raad van Nangarhar en de risico's verbonden aan zijn profiel als niet-begeleide minderjarige verzoeker die in een gesecculariseerde Belgische samenleving verblijft en er school loopt, in geval van terugkeer cumulatief te worden beoordeeld.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet).

Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke

opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, Migracijos departamentas, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen* (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Hierboven werd reeds besloten dat in de specifieke omstandigheden eigen aan deze zaak, geenszins uitgesloten kan worden dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn dorp als minderjarige zoon van een voormalig chauffeur en bodyguard van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar, die bovendien nog geassocieerd wordt met een vooraanstaand figuur binnen Daesh, omwille van de voormalige activiteiten van zijn vader en zijn sterke banden met twee zonen van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar aan daden van vervolging onderworpen wordt omwille een toegeschreven politieke overtuiging.

Gelet op de specifieke omstandigheden eigen aan deze zaak en het hoger belang van het kind indachtig, is de Raad van oordeel dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat in geval van terugkeer naar Afghanistan de niet-begeleide minderjarige verzoeker omwille van zijn profiel als persoon die een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent in een gesecculariseerde samenleving doorbrengt en als zoon van een voormalige medewerker van het hoofd van de provincieraad van Nangarhar, een politieke overtuiging wordt toegedicht die niet wordt getolereerd door het talibanregime.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van zijn nauwe familieband (zoon) met een voormalig chauffeur en bodyguard van het voormalige hoofd van de provincieraad van Nangarhar en die ook nog wordt geassocieerd met een vooraanstaand figuur in Daesh, en omwille van zijn verblijf als niet-begeleide minderjarige in een Europees land een religieuze, morele of sociale normoverschrijding of beïnvloeding door buitenlandse waarden wordt toegedicht. De door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat familieleden van personen die verbonden of gelieerd waren met de vorige regering en personen die als ‘verwesterd’ beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Zoals reeds aangehaald kan een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land. Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak

van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse waarden en normen en of hij zich deze al dan niet nog zou kunnen eigen maken bij terugkeer niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven omwille van zijn profiel als minderjarige zoon van voormalige medewerker van het hoofd van de provincieraad van Nangarhar en zijn profiel als minderjarige die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden, die haaks staat op het gedachtegoed en beleid van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA “*Country Guidance*” van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “*Country Guidance*” van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is en wordt geacht in te stemmen met de vordering, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET